Glasul unanim al suporterilor:

REVANȘĂ ÎN MECIUL CU ELVEȚIA!

RAID — ANCHETĂ PRINTRE IUBITORII FOTBALULUI

Comportarea echipei naționale în meciul cu Anglia și perspectivele ei în partida cu Elveția: iată două subiecte asupra cărora interlocutorii noștri, oameni de profesii diferte (ingineri, tehnicieni sau muncitori, compozitori, actori, studenți etc.) au insistat îndeosebi. Pentru că trebuie să recunoaștem, încă o dată, naționala noastră și destinele ei, au provocat și provoacă mari decepții tuturor celor ce îndrăgesc fotbalul.

Ancheta noastră, efectuată în rîndurile unora dintre cei mai înflăcărați suporteri ai echipei noastre reprezentative, evidențiază pentru început un raționament demn de subliniat. Foarte concis, cei mai mulți dintre ei ne-a declarat: s-a jucat bine în meciul cu Anglia; jucătorii noștri vor trebui însă să joace foarte bine în partida cu Elveția...

CU ANGLIA — UN JOC CORESPUNZĂTOR

Nu e o afirmație gratuită. Aparține spectatorilor, telespectatorilor, radioascultătorilor și, în general, tuturor celor care au urmărit, într-un fel sau altul, partida România — Anglia. **„De ce ne-a satisfăcut jocul acesta? Pentru că** — au subliniat în răspunsurile lor sudorul D. DRAGU și modelierul C. ABĂLUȚĂ (uzina Vulcan), inginerii I. ȚĂRINEANU și N. CIOBANU (IPROMIN), studenții V. SCORNICI și V. PETRUȚ (Facultatea de Drept) și M. ȘTEFĂNESCU, T. RUSE, S. MIRICĂ, C. MARCU (Institutul Agronomic), compozitorul TEMISTOCLE POPA și solistul Operei române VALENTIN TEODORIAN **— echipa noastră a jucat cu o foarte mare ambiție. Mocanu, Barbu, Dinu, Ghergheli, Dumitrache, Pircălab, s-au dăruit totalmente jocului. De ce oare nu aruncă în luptă aceste două extraordinare calități — ambiția și dăruirea — și în partidele oficiale? Nu tot ei au evoluat și la Lisabona cu numai zece zile în urmă? Nu tot Mocanu, Dinu, Ghergheli, Pircălab au fost trimiși să replice viguros lui Eusebio, Coluna, Graça? Atunci? Care e misterul?"...**

Semnificative și utile pentru a contura un răspuns la această întrebare ni se par afirmațiile proiectantului Dumitru MOLDOVEANU (uzina Vulcan): **„În partida cu Anglia s-a jucat ofensiv; jucătorii s-au mobilizat mai mult; eforturile individuale s-au conjugat cu cel colectiv; nu s-au lăsat intimidați de cartea de vizită a adversarului"...**

Nu trebuie uitat însă că — și asupra acestui aspect au reflectat majoritatea celor cu care am discutat (C. Birsoianu, lăcătuș la uzina Vulcan, **V. Buzamet**, student Fac. de Drept, **Traian Bar**, funcționar Complexul Grozăvești, **C. Bucur**, turnător uzina Vulcan etc.) **— partida cu Anglia a fost amicală. Poate că în condițiile unei mize oarecare altfel s-ar fi desfășurat lucrurile; poate că altfel ar fi ripostat englezii. În același timp s-a evidențiat o veche lacună a înaintașilor echipei noastre: ineficacitatea. Or, partida cu Elveția se va disputa pe cu totul alte coordonate.**

O PARTIDĂ MULT AȘTEPTATĂ

„Meciul — recunosc **Horia Șerbănescu** (Teatrul „C. Tănase"), **C. Prisăcaru** (funcționar IPROMIN) **Tr. Vișină** (inginer IPROMIN), **D. Diaconescu** (student cursuri post universitare), **I. Prundaru** și **P. Ioncescu**, modelieri, **Gh. Răbincă**, turnător (toți uzina Vulcan) **— se va desfășura sub semnul revanșei. Și asta nu trebuie să uite cei 11 care vor îmbrăca tricourile naționalei"...**

● Ar fi oportun ca la 23 noiembrie să avem la mijlocul terenului un jucător capabil să bombardeze poarta adversă de la distanță atunci cînd cei patru atacanți, încleștați în lupta cu apărătorii adverși, îi vor obliga pe aceștia să respingă hazardat balonul. Dinu (Dinamo) ar putea interpreta un asemenea rol. **(Aurel Tănăsescu**, economist la Trustul I.A.S. București, **ing. N. Ciobanu** — IPROMIN).

● Echipa va trebui să joace numai în atac și foarte, foarte rapid. Deci, fără jucători ca Iancu, Dobrin etc. **(D. Moldoveanu, N. Mihalache** — uzina Vulcan, **I. Țăreneanu** și **E. Rotaru** IPROMIN).

● Poate fi menținută formația din partida cu Anglia. Dobrin nu corespunde ca vîrf de atac. Lîngă Dumitrache trebuie să joace un Domide sau Tufan. Mai pot fi chemați la lot Creiniceanu, Pojoni, Solomon, Nunweiller IV, Lupescu **(ing. Tr. Vișină** și **N. Ciobanu** — IPROMIN, **N. Mihalache** și **D. Moldoveanu** — uzina Vulcan, studenții **L. Roșca** — Fac. Drept, **T. Rusu, C. Marcu** — Inst. Agronomic).

● De ce nu este rechemat în lot Nunweiller III? La Fenerbahce, în partide grele, se comportă foarte bine **(I. Prundaru, A. Bărbucel, N. Alexandru** — toți uzina Vulcan).

PREGĂTIREA PSIHOLOGICĂ FACTOR IMPORTANT

Între meciul cu Anglia (amical) și cel cu Elveția (oficial) interlocutorii noștri nu au putut găsi multe puncte comune. Ei au fost de acord că pentru repetarea comportării bune din meciul cu Anglia va trebui, în sfîrșit, găsită cheia de aur care să descătușeze echipa de complexe vechi și timorări statornice. *„Un mare accent trebuie să se pună în acest meci* (n.n. — cu Elveția) *pe latura psihică, emotivitatea învingîndu-ne de multe ori înainte de a ieși în teren"*, ne spune inginerul *V. Opriș* (IPROMIN). Iar *Laurențiu Roșca* (student anul V — Drept), propune chiar *angajarea unui psihiatru permanent, așa cum a auzit că au unele echipe de fotbal sud-americane.* Probabil că temperamentul nostru latin, spune el, presupune o emotivitate exagerată. Să încercăm toate mijloacele pentru a ne debarasa de ea, *să-i convingem pe jucătorii noștri că numai încrederea în forțele proprii și înfruntarea curajoasă a partenerilor de întrecere*, ne poate conferi acel aplomb, aș spune, european, pe care noi îl limităm deocamdată la dimensiunile atmosferei de meci amical pe „23 August"..."

ASPECTE DE ORDIN GENERAL

Iată și cîteva probleme, de astă dată de ordin general, reliefate în toiul discuțiilor:

● Echipa națională are nevoie de un antrenor obiectiv fără păreri preconcepute.

● Reprezentativa să reflecte forma echipelor fruntașe din campionat. Ea ar trebui alcătuită prin votul nominal al antrenorilor din Divizia A.

● Să se pornească la drum o dată pentru totdeauna (poate începutul l-ar putea constitui tocmai meciul cu Elveția), cu un lot stabil de jucători, de preferință de vîrstă fragedă, sub 22 de ani și deci de perspectivă.

● Să se evite întreruperile campionatului, evitîndu-se în acest fel pregătirile lungi, plictisitoare.

● Jucătorii care figurează în loturi să facă antrenamente suplimentare la echipele lor.

Sînt idei „semnate" de aproape toți interlocutorii noștri dintre care amintim pe tehnicianul *Șt. Bucur* (Vulcan), inginerii *Gh. Melinte* și *I. David* (IPROMIN), studentul *S. Mirică* etc. etc.

ÎNCURAJĂRI ȘI DIN PARTEA ARTIȘTILOR

Dacă partida de miercurea trecută a încîntat și descrețit frunțile, dacă evoluțiile lui Mocanu, Dumitrache, Ghergheli au smuls replici entuziaste *(„a fost pentru mine ca un șlagăr pe care ai dori mereu să-l asculți"* — George Grigoriu; *„i-am sorbit din ochi pe jucătorii noștri"* — Horia Șerbănescu, etc.) partida cu Elveția stîrnește pasiuni nebănuite și în rîndul slujitorilor muzelor!

Un grup de studenți de la Institutul Agronomic în plină discuție despre viitorul meci al echipei naționale

MIHAI BERECHET: „Cred în acest sfîrșit de toamnă, cred în posibilitățile băieților noștri, cred în ziua de 23 noiembrie, care sper să rămînă notată cu roșu în calendarul inimii mele"

NAE ROMAN: „Sînt sigur că jucătorii noștri se vor întrece pe sine și-i vor depăși pe elveții, oferindu-ne astfel o revanșă așteptată.

TEMISTOCLE POPA: „Pentru meciul cu Elveția, ca fiecare român, doresc ca echipa noastră reprezentativă să învingă. Trebuie menținută aceeași formație care a jucat împotriva Angliei și sînt convins că Dobrin va fi ... Dobrin"

VALENTIN TEODORIAN: „Cred că echipa noastră va juca cel puțin tot atît de bine ca și în meciul cu Anglia".

GEORGE GRIGORIU: „Ar fi păcat să se renunțe la vreunul din jucătorii care au îmbrăcat tricoul echipei naționale în meciul cu englezii. Să le acordăm credit în continuare și sînt sigur că ne vor oferi o nouă satisfacție".

HORIA ȘERBĂNESCU: „Jucătorii noștri nu trebuie să uite că avem o poliță de plătit oaspeților. Acel 7—1! Hai băieți, dovediți-le că a fost o simplă întîmplare!"

DEM. RĂDULESCU: „După meciul cu Anglia mi-am dat sema că am o voce care se poate auzi de la stadionul „23 August" pînă la studioul de televiziune! Atît de mult am strigat la băieții noștri în acest meci și aceasta pentru că au meritat-o. Aș vrea să strig la fel și la meciul cu Elveția: „Pe ei și la banchet"!

CÎT VALOREAZĂ REMIZA CU ECHIPA ANGLIEI?

Cine s-ar încumeta să răspundă la această întrebare nu și-ar asuma decît un rol de ghicitor fiindcă, în actuala situație a fotbalului nostru, este aproape imposibil să se stabilească clasa internațională și potențialul echipei naționale raportat la cel mai bun nivel european.

Confruntarea cu echipa Angliei, campioana lumii, s-a făcut la eșalon mondial, iar rezultatul de egalitate obținut ar putea, la prima vedere, să infirme mediocritatea internațională declarată mai sus și, astfel, răspunsul la întrebare să atribuie o valoare deosebită remizei cu faimoșii deținători ai Cupei „Jules Rimet".

Aceste două tendințe nu trebuie considerate antagoniste. Fiecare din ele este adoptată în măsura în care fie că dorința de afirmare exultă, fie că acesteia i se taie aripile atunci cînd bunul simț opune remizei cu Anglia trecutul apropiat atît de nesatisfăcător al fotbalului nostru și, în primul rînd, recentul 0—3 de la Lisabona.

Iată de ce și cititorii revistei, cu prilejul sondajului efectuat marți de către redactorii noștri, se declară satisfăcuți de obținerea draw-ului cu Anglia, dar circumspecți față de viitoarele evoluții ale echipei naționale. Repetatele fluctuații de comportare și desele eșecuri suferite de fotbaliștii români au făcut pe iubitorii acestui sport să scruteze cu atenție orice pată luminoasă de cer după unele succese care s-au dovedit adesea întîmplătoare.

Partida remarcabilă reușită de fotbaliștii noștri cu campionii mondiali va avea o adevărată valoare în măsura în care viitorul apropiat, și în primul rînd meciul cu Elveția de la 23 noiembrie, va dovedi că echipa României de fotbal s-a reîncadrat pe drumul de acum cîțiva ani cînd, pe terenul propriu, devenise de neînvins. În acest caz istoria fotbalului nostru va putea afirma mai tîrziu că rezultatele obținute pe stadionul 23 August în fața primelor trei echipe clasate la campionatul mondial din 1966, Anglia, Republica Federală a Germaniei și Portugalia s-au încadrat într-o perioadă care a dat un veritabil impuls fotbalului românesc.

Istoria din ultimii 20 de ani a fotbalului nostru s-ar putea rezuma astfel: o primă perioadă în care atît rezultatele de pe terenul propriu cît și în deplasare au fost, în general, nefavorabile echipei naționale; a doua perioadă cu rezultate favorabile pe terenul propriu, aproape de invincibilitate la București, dar eșecuri repetate în deplasare; a treia perioadă în care și rezultatele din deplasare începuseră să devină onorabile, presărate cu unele succese, pentru ca după aceea, trăznetul din partida cu Elveția din mai 1967 de la Zürich să readucă totul la faza inițială. La penibilul meci cu echipa Izraelului de la București, la catastrofa de la Budapesta, la eșecul de pe stadionul 23 August cu formația R.D.G. și eliminarea din turneul olimpic din Mexic și, mai curînd, la diferența de trei goluri cu Portugalia, acolo unde de două ori echipa României pierduse numai la o distanță de un gol, în fața unei echipe a Portugaliei în cea mai bună formă.

Jocul apreciabil și rezultatul egal cu campionii mondiali va avea o adevărată valoare dacă acest 0—0 cu Anglia va însemna că echipa României a revenit la potențialul care îi permite ca, deocamdată, pe teren propriu să rezolve duelul în favoarea sa cu orice echipă, de îndată ce campionii mondiali au fost la un pas de înfrîngere la București.

Sigur că toate aceste considerații, limitate la aprecierea comportării echipei reprezentative, nu anulează realitățile privind deficiențele de organizare și mentalitate ale fotbalului nostru, asupra cărora ne-am oprit în repetate rînduri.

Prima verificare în direcția îmbunătățirii jocului echipei noastre va fi sîmbăta viitoare, cînd echipa României va reîntîlni echipa Elveției, într-o partidă revanșă după 1—7 de la Zürich, nu lipsită de unele complexe pe care sperăm ca jucătorii noștri să le depășească fără dificultăți, ajutați tocmai de acest 0—0 reușit cu Anglia.

Dacă revenirea în întîlnirile de pe teren propriu se va stabiliza, atunci va putea fi reînnodat și firul unor rezultate onorabile peste hotare întrerupt la Zürich. Acest hop va fi deosebit de dificil. Iată că pînă și campionii mondiali s-au înscris pe linia necruțătoare a diferenței de valoare între jocul practicat pe teren propriu și în deplasare. La București, dacă Anglia, în pofida rezultatului de 0—0, ne-a arătat din marea ei clasă de joc, jucătorii săi nu au mai zburdat ca pe Wembley. Bobby Charlton, chiar dacă nu are cea mai bună formă în acest sezon a acționat retras cel puțin 80% din activitatea lui, Ball nu a fost văzut în atac, în timp ce acasă acesta a zburdat lîngă Hunt și Hurst. În fapt, echipa Angliei s-a reținut din joc pe teren străin, de teama rezultatului, chiar într-un joc în care avea ca parteneră o echipă reprezentativă de fotbal considerată slabă, pe care și noi, dar mai ales alții, s-au specializat în a o discredita în întreaga ei activitate, de la Zürich încoace.

De aceea sînt încurajatoare, pline de îmbărbătare cuvintele rostite sincer, din suflet, de către interlocutorii anchetei de mai sus, întreprinse de redactorii noștri în rîndul iubitorilor de fotbal. Sperăm că selecționabilii și antrenorii echipei României le vor înțelege și se vor strădui ca atît în meciul cu Elveția cît și în partidele următoare să realizeze jocuri pe măsura aceluia cu Anglia și vor porni pe un drum stabil care să ne ferească pe viitor de variații supărătoare în comportare și rezultate.

Aurel C. NEAGU